

YARGITAY KARARI

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2013/17905
KARAR NO : 2014/165
2013/336015

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : AKYAZI ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 5/12/2012
NUMARASI : 2012/501-2012/537
DAVACI : FİNANSBANK A.Ş.
VEKİLİ : AV. ŞADUMAN KOÇ
DAVALI : AHMET TIĞLI

Taraflar arasında görülen davada Akyazı Asliye Hukuk Mahkemesi'nce verilen 5/12/2012 tarih ve 2012/501-2012/537 sayılı kararın Yargıtayca incelenmesi kanun yararına bozma isteminde bulunan davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi Zeliha Çubuk tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkili banka ile davalı arasında imzalanan Bankacılık Hizmetleri Sözleşmesi çerçevesinde davalının tüketici konumunun bulunmamasına, şikayet konusu hakkında Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin karar verme yetkisi olmamasına ve davalı hesabından hesap işletim ücreti alınmasının sözleşmeye ve yasaya aykırılık teşkil etmemesine rağmen, davalının başvurusu üzerine Akyazı Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nce davalının mevduat hesabından tahsil olunan 67,50 TL hesap işletim ücretinin müşteriye iadesine ve takip eden yıllarda tüketiciden hesap işletim ücreti alınmamasına karar verildiğini ileri sürerek, anılan hakem heyeti kararının iptalini talep ve dava etmiştir.

Davalı davaya cevap vermemiştir.

Mahkemece, dosya kapsamına göre, Akyazı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin 31/8/2012 tarih ve 2012/326 sayılı karar ve ekinde belgelerin incelenmesi neticesinde davacının iddiasını destekleyen bilgi ve belgelere ulaşılmadığı, davacı vekilinin tüketiciden yapılan kesintinin tüketici kredisine ilişkin olmayıp mevduat hesabından alınan hesap işletim ücreti olduğuna ilişkin iddiasının gerçeği yansıtmadığı, tüketici tarafından yapılan ödemenin tüketici kredisine ilişkin olduğu, tüketici sorunları hakem heyeti başkanlığı tarafından gönderilen karar ekinde yer alan ödeme dekontlarından anlaşıldığı ve taraflar arasındaki hukuki ilişkinin tüketici kredisinden olduğu değerlendirilerek, söz konusu kesintinin 4077 sayılı Kanun'un 6. maddesinde belirtildiği şekilde tüketici ile müzakere edilmeyen ve iyi niyet kurallarına aykırı olarak tüketici aleyhine sonuç doğuran haksız şart niteliğinde olduğu, tüketici sorunları hakem heyeti kararının usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş; bu karar aleyhine Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması talebinde bulunulmuştur.

Dava, tüketici sorunları hakem heyeti kararının iptali istemine ilişkin olup, mahkemece yazılı gerekçe ile davanın reddine karar verilmiştir. 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 22. maddesi gereğince Bakanlık İl ve İlçe Merkezlerinde bu Kanunun uygulanmasından doğan uyumsuzluklara çözüm bulmak suretiyle en az bir Tüketici Sorunları Hakem Heyeti oluşturulmaları gereklidir. Tüketici Sorunları Hakem Heyetlerinin görev alanı ancak 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında kalan uyumsuzluklarla sınırlıdır. TSHH görev alanı dışında kalan konularda karar veremez.

Bir uyumsuzluğun 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında kaldığının kabulü için aynı Yasa'nın 2. maddesinde öngörülen tüketicinin taraflardan birini oluşturduğu tüketici işleminin olması gerekir. Somut uyumsuzluk, davacı ile davalı arasında imzalanan bankacılık işlemleri sözleşmesine dayanılarak davalı adına açılan mevduat hesabından tahsil edilen hesap işletim ücretine ilişkin olup tüketici kredisinden kaynaklanmadığından genel görevli mahkemeler önünde çözümlenmesi gereken bankacılık işlemi mahiyetindedir. Taraflar arasında Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında kalan uyumsuzluk bulunmamaktadır. Mahkemece, taraflar arasındaki ilişkinin tüketici kredi sözleşmesinden kaynaklandığının kabulü ile hakem heyetinin görev alanı içinde kalmayan bu uyumsuzlukla ilgili verdiği kararın iptali gerekirken, yazılı gerekçe ile davanın reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı görüldüğünden, yazılı emir isteğinin kabulü ile hükmün kanun yararına bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın HUMK'nın 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, gereğinin yapılması için bir kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na GÖNDERİLMESİNE, 7/1/2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

